

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 sierpnia 1996 r. w sprawie zasad gromadzenia danych dotyczących środków wychowawczych i poprawczych stosowanych wobec nieletnich oraz sposobu udzielania informacji sądom i prokuraturom o tych środkach (Dz. U. Nr 107, poz. 509) podlegają przejściu przez Krajowy Rejestr Karny.

2. Zasoby informacji zgromadzone w systemie informatycznym zawierające dane statystyczne podlegają likwidacji poprzez ich usunięcie ze zbioru informacyjnego.

§ 3. Przejęcie danych, o których mowa w § 1 ust. 1 i § 2 ust. 1, następuje na podstawie protokołów sporządzonych przez powołaną do tego komisję, zatwierdzonych przez dyrektora Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 czerwca 2001 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. *W. Jasiński*

384

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 2 kwietnia 2001 r.

sygn. akt SK. 10/2000.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Zdzisław Czeszejko-Sochacki — przewodniczący,
Jerzy Ciemniewski — sprawozdawca,
Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska,
Andrzej Mączyński,
Jadwiga Skórzewska-Łosiak,
protokolant: Lidia Banaszkiwicz,

po rozpoznaniu w dniu 20 marca i 2 kwietnia 2001 r. na rozprawie skargi konstytucyjnej Zofii Garwackiej, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: skarżącej, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Prokuratora Generalnego, dotyczącej niezgodności art. 55 § 1 zd. 1, art. 60 § 4 i art. 330 § 2 zd. 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 i z 1999 r. Nr 83, poz. 931) z art. 45, art. 47, art. 51 ust. 4, art. 77, art. 78 oraz art. 176 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

orzeka:

Przepisy art. 55 § 1 zd. 1 i art. 330 § 2 zd. 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania kar-

nego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027) są zgodne z art. 45, art. 77, art. 78 i z art. 176 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie są niezgodne z art. 47 i art. 51 ust. 4 Konstytucji.

Ponadto postanawia:

na podstawie art. 39 ust. 2 w związku z art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638) umorzyć postępowanie w zakresie badania zgodności art. 60 § 4 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027) z art. 45, art. 47, art. 51 ust. 4, art. 77, art. 78 oraz art. 176 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na niedopuszczalność wydania orzeczenia.

Zdzisław Czeszejko-Sochacki

Jerzy Ciemniewski Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska
Andrzej Mączyński Jadwiga Skórzewska-Łosiak

385

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 3 kwietnia 2001 r.

sygn. akt K. 32/99.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Wiesław Johann — przewodniczący,
Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska — sprawozdawca,

Andrzej Mączyński,
Jadwiga Skórzewska-Łosiak,
Janusz Trzciniński,
protokolant — Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2001 r. na rozprawie wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Ministra Finansów oraz Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie, że konstrukcja podatkowa ustanowiona przez art. 2 w związku z art. 4 pkt 1 i 2 i art. 54 ust. 1—4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 z późn. zm.) jest sprzeczna z art. 217 i z art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz o uznanie treści art. 54 ust. 4 w aktualnie obowiązującym brzmieniu za niezgodny z art. 7, art. 87 i art. 217 Konstytucji RP,

o r z e k a:

1. Art. 2, art. 4 pkt 1 i 2 oraz art. 54 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, z 1993 r. Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231

i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92) są zgodne z art. 87 ust. 1 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a art. 54 ust. 4 jest zgodny także z art. 7 Konstytucji.

2. Art. 54 ust. 3 ustawy powołanej w pkt 1, rozumiany jako zobowiązujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych wyłącznie do obwieszczenia treści załączników do ustawy, jest zgodny z art. 87 ust. 1 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wiesław Johann

Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska

Andrzej Mączyński (zd. odr.)

Jadwiga Skórzewska-Łosiak

Janusz Trzciniński (zd. odr.)

386

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 4 kwietnia 2001 r.

sygn. akt K. 11/2000.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Janusz Trzciniński — przewodniczący,
Jerzy Ciemniewski,
Zdzisław Czeszejko-Sochacki,
Lech Garlicki,
Stefan J. Jaworski — sprawozdawca,
Wiesław Johann,
Krzysztof Kolasiński,
Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska,
Andrzej Mączyński,
Janusz Niemcewicz
Jadwiga Skórzewska-Łosiak,
Jerzy Stępień,
Marian Zdyb,
protokolant: Joanna Szymczak,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2001 r. sprawy z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej oraz Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie, że:

1) art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787) jest niezgodny

z art. 71 ust. 1, z art. 72 ust. 1 i art. 75 ust. 1 Konstytucji RP,

2) art. 37 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 1998 r. Nr 120, poz. 787 ze zm.) w zakresie, w jakim przepis ten stosuje się do niewykonanych jeszcze prawomocnych orzeczeń sądowych wydanych przed wejściem w życie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 122, poz. 1317), jest niezgodny z art. 71 ust. 1, z art. 72 ust. 1 i art. 75 ust. 1 Konstytucji RP,

3) art. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych w zakresie, w jakim przepis ten zezwala na stosowanie do niewykonanych jeszcze prawomocnych orzeczeń sądowych wydanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy dotychczasowych zasad wykonywania orzeczeń sądowych wydanych w sprawach eksmisyjnych, jest niezgodny z art. 71 ust. 1, z art. 72 ust. 1 i art. 75 ust. 1 Konstytucji RP,

orzeka:

1. Art. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 122, poz. 1317) w związku z art. 37 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali